

TERAPIJA AMIODARONOM I MARKERI TIROIDNOG AUTOIMUNITETA

Aleksić P. Željka¹, Aleksić Aleksandar¹, Mitov M. Vladimir¹, Jović J. Miljan²

¹Služba za nuklearnu medicinu, Internistička služba

²Služba hitne medicinske pomoći, Zdravstveni centar Zaječar

SAŽETAK

Autoimunske bolesti štitaste žlezde (AITB), Graves-ova bolest, Hashimoto tiroiditis, primarni hipotiroidizam sa atrofičnim tiroiditisom, postpartalni tiroiditis i "silent" tiroiditis, karakterišu se prisustvom tiroidnih autoantitela (TAT) u serumu obolelih. Tiroidna antitela nisu retka ni u opštoj populaciji svih životnih doba i skoro pet puta se češće nalaze kod žena nego kod muškaraca. Cilj našeg istraživanja je bio da se utvrdi prevalenca tiroidnih autoantitela kod pacijenata na hroničnoj terapiji amiodaronom, antiaritmikom bogatim jodom sa potencijalnim citotoksičnim efektom. Studijom preseka ispitano je 96 uzastopnih pacijenata tokom 2 godine praćenja, 55 muškaraca i 41 žena koji su upućeni na skrining tiroidne disfunkcije zbog terapije amiodaronom. Prevalenca antitiroidnih antitela kod pacijenata na terapiji amiodaronom, bez obzira na prisustvo ili odsustvo tiroidne disfunkcije, slična je kao u opštoj populaciji. Nađena je statistički značajno veća učestalost povišenog nivoa TPOAb kod pacijentkinja na terapiji amiodaronom. Takođe, nađena je statistički značajno veća učestalost povišenog nivoa TPOAb kod pacijenata na terapiji amiodaronom dužoj od 24 meseca.

Ključne reči: tiroidni autoimunitet, amiodaron